

відома учнів і педагогів, стимулювання їх до самоаналізу та подальшого проектування власної діяльності в обраному напрямку;

- стимулювання цілеспрямованого розвитку в педагогів інтрагенної активності, завдяки якій учитель активно працює, прагне до прийняття рішень та їх здійснення [2, с. 436].

Директор та його заступники глибоко та всебічно аналізують підсумки роботи навчального закладу за попередні роки, виявляють нерозв'язані проблеми, знайомляться з елементами перспективного досвіду, проводять робочі наради з керівниками методичних об'єднань, викладачами-методистами, керівниками творчих груп. Ця робота продовжується під час індивідуальних бесід, які проводять з викладачами керівники і досвідчені педагоги. Головне в організації науково-дослідницької роботи школи з учнями – робота на діагностичній основі.

Отже, організація науково-дослідницької діяльності з учнями в навчальних закладах нової формації передбачає колегіальну роботу з питань визначення мети і завдань такої діяльності, планування, прогнозування, контроль і координацію для надання дієвої допомоги вчителям з удосконалення наукової роботи, своєї діяльності з самоосвіти, саморозвитку. Головне - уникнути механічного впровадження в практику рекомендацій науки і педагогічного досвіду.

Список використаних джерел

1. Голобородько В.В. Наукова робота учнів / В.В. Голобородько, В.М. Гнедашев // Програма організації науково-дослідницької діяльності учнів. – Харків, 2005. – 208 с.

2. Деркач А.А. Акмеологические основы развития профессионала / А.А. Деркач. - Воронеж, 2004. - 752 с.

3. Яновський А.О. Зміст пошуково-дослідної діяльності. Збірник наукових праць: Наукові записки. - Випуск 83. – Серія : Педагогічні науки. – Кіровоград : РВВКДПУ ім. В.Винниченка, 2009. - С. 234.

УДК 378:316.77:004:001.895(043.2)

Розман Ірина Іллівна,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології та
методики викладання іноземних мов,

Паук Марія Михайлівна,

магістр спеціальності «Початкова освіта»,
Мукачівський державний університет

КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ : СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

У зв'язку з реформами, які проходять в сучасній вищій освіті вищого професійного навчання, направлено на формування і розвиток професійних

компетенцій суб`єктів освітнього процесу, становиться актуальним питання про організацію ефективної комунікації на всіх його рівнях. Психологічний аспект зазначеної проблеми зв`язаний з розглядом особливостей комунікації в освітньому середовищі вищого навчального закладу.

Комунікацію у вищому навчальному закладі можна розглядати як зв`язок між його суб`єктами (студентами, викладачами, адміністрацією) і як процес передачі інформації від одного об`єкту іншому. Перш за все мова йде про педагогічне спілкування і відповідній йому поведінковій стороні взаємовідносин, а також про використання відповідних комунікативних технологій у відповідності з поставленими педагогічними цілями.

Розглядаючи освітній процес з позиції взаємодії його головних суб`єктів, необхідно відмітити, що він реалізується в комунікативному просторі вищого навчального закладу на трьох рівнях: організаційному, дисциплінарному, освітньому.

Організаційний комунікативний простір представляє собою систему соціальних і професійних, ділових і міжособистісних комунікацій, які включають взаємовідносини між трьома основними суб`єктами освітнього процесу: студентами, викладачами, адміністрацією. Термін «комунікативна технологія» в сучасних дослідженнях майже не розкриває її психолого-педагогічний зміст, тому її необхідно розглядати як різновид соціальної технології.

Суть комунікативної технології заключається в :

- попередньому проектуванні процесу навчальної взаємодії з наступною можливістю відтворення цього проекту в педагогічній практиці;
- постановці цілей комунікації, яка передбачає можливість об`єктивного контролю якості досягнення поставлених практичних цілей;
- в структурній і змістовній цілісності комунікації і педагогічної взаємодії;
- у виборі оптимальних методів і засобів спілкування для досягнення комунікативних цілей і створення педагогічно доцільних взаємовідносин;
- в наявності швидкого зворотнього зв`язку, який дозволяє своєчасно і швидко корегувати процес навчання і педагогічної взаємодії.

Комунікативні технології активно розроблялися у зв`язку з розвитком інформаційного суспільства. Прихильники теорії інформаційного суспільства виходять з того, що основною його ознакою є не матеріальне виробництво та його можливості, а створення, поширення й споживання інформації [1].

Сучасна педагогіка характеризується розширенням сфери комунікативних технологій, охоплює коло теоретичних та практичних навиків, знань, умінь, методів та засобів навчання. Комунікативні технології включають цілісність методик, пов`язаних із оптимізацією впливу через засоби масової інформації, збору інформації

Необхідність формування майбутнього спеціаліста з високим творчим потенціалом, спеціаліста, відкритого для вирішення різноманітних проблем сучасного життя, здатного знаходити нові нетривіальні рішення, який володіє

сучасними технологіями та активно діє в ситуації високого ступеня невизначеності, роблять актуальною проблему розвитку в студентів практичних умінь, дослідницької компетенції та творчості.

Вирішення окреслених завдань можливе за умови, якщо в процесі професійної підготовки майбутніх спеціалістів у вищих навчальних закладах забезпечити високий рівень професійної підготовки майбутніх педагогів.

Список використаних джерел

1.Лисенко М.В. Інформаційне суспільство як теорія і практика сучасності [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://novyn.kpi.ua/2007-2-1/04_Lisenko.pdf

УДК 37.091.33-027.22:796:81(043.2)

Фенцик Оксана Миколаївна,

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти,

Голяна Леся Леонідівна,

магістр спеціальності «Початкова освіта»,

Мукачівський державний університет

ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Реформування національної системи освіти відповідно до концепції «Нової української школи» розпочалось із початкової загальної освіти. Тому на сучасному етапі особливої уваги заслуговують проблеми, пов'язані із забезпеченням якості початкової освіти.

Важливою складовою якості освіти – здатність педагога обрати одну із освітніх програм(типових і нетипових), підручників до них та готовність до використання в педагогічній діяльності технології, побудованої на принципах компетентнісного підходу.

Однією з таких технологій є система розвивального навчання Д. Ельконіна-В. Давидова, яка розкриває широкі можливості для розвитку самооцінки учня, допомагає усвідомити йому себе як суб'єкт, що саморозвивається, самостійно здобуває знання.

Фундаментальні ідеї взаємозв'язку навчання і розвитку молодших школярів висвітлено у працях Я.А.Коменського, Й.Г.Песталоцці, Ж.-Ж.Руссо, А.Дістервега, К.Д.Ушинського; проблема розвивального навчання та особливості проведення уроків в контексті технології розвивального навчання розкривається у низці педагогічних досліджень О. Божко, Л. Бондар, Н. Безлюдна, О. Біда, О. Замашкіна, В. Кирилів, О. Кондратюк, С. Ломакович, В. Паламарчук, М.Ярмаченко та ін.

На сьогодні серед науковців відсутній єдиний підхід до тлумачення поняття «розвивальне навчання», проте в контексті його визначення фахівці виділяють дві головні його ознаки. Перша ознака – це наявність усвідомленої

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>